ECLI:LV:RLPT:2020:0305.C29556816.1.S

Lietas Nr.C29556816

Lietvedības Nr.C-0121-20/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 5.martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa,
tiesnese I.Bērziņa,
ar tiesas sēdes sekretāri S.Ostrovsku,
piedaloties SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotam pārstāvim /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ pilnvarotam pārstāvim /pers. E/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/, /pers. F/ un /pers. G/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemts SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – prasītājs) prasības pieteikums pret /pers. B/, /pers. C/ (pirms uzvārda maiņas – /uzvārds/), /pers. D/, /pers. F/ un /pers. G/ (turpmāk kopā arī – atbildētāji) par parāda piedziņu.

Prasībā norādīti šādi argumenti.

Pamatojoties uz prasītāja rīcībā esošajām dzīvokļa kartītēm, /adrese/ bija pierakstīti atbildētāji.

Šajā dzīvojamā platībā bija pierakstīti arī citi īrnieki, bet prasība par parāda piedziņu, saskaņā ar Civillikuma 1682.pantu, 1683.pantu kreditoram pēc sava ieskata tiek celta tikai pret šiem atbildētājiem.

Dzīvojamā platība /adrese/ bija izīrēta atbildētājiem līdz 2015.gada 8.decembrim, kad tika sastādīts Brīvās dzīvojamās telpas apsekošanas akts un Paziņojums par atbrīvojušos pašvaldības dzīvojamo telpu.

Starp prasītāju un atbildētājiem nebija noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums, bet bija nodibinātas īres tiesiskās attiecības.

Īrniekiem bija nodrošinātas iespējas lietot dzīvojamo telpu saskaņā ar normatīvajiem aktiem un izmantot pamatpakalpojumus, taču īrnieki vairāk nekā trīs mēnešus nebija maksājuši dzīvojamās telpas īres maksu un maksu par pamatpakalpojumiem.

Parāda summa pieauga no 2009.gada septembra. Maksājumi tika veikti, bet neregulāri. Uz 2015.gada decembri nenomaksātais parāds sastāda 2 590,61 EUR, kas sastāv no pamatparāda 2 218,37 EUR un likumiskajiem kavējuma procentiem 3 72,24 EUR.

Par dzīvojamās telpas faktiskajām īres līguma saistībām bija atbildīgi atbildētāji. Līdz ar to no atbildētājiem piedzenams parāds 2 590,61 EUR. Likumiskie kavējuma procenti piedzenami saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu.

Prasība pamatota ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2.pantu, 10.panta otro daļu, 11.^{3} pantu, 12.pantu, Civillikuma 1672., 1674., 1682., 1683., 1765., 1770., 1775., 1779., 1811., 1828., 1838., 2124., 2125., 2128., 2141., 2143.pantu.

Prasībā lūgts piedzīt solidāri no atbildētājiem prasītāja labā 2 590,61 EUR un tiesas izdevumus, kā arī līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) piedzīt no atbildētājiem solidāri likumiskos 6% gadā.

[2] Tiesā saņemti /pers. B/ un /pers. F/ paskaidrojumi.

Paskaidrojumos norādīti šādi argumenti.

Laika periodā līdz 1994.gada aprīļa mēnesim /pers. C/ un /pers. F/ ar saviem bērniem /pers. G/, /pers. D/ un /pers. J/ (šobrīd /uzvārds/) īrēja dzīvojamās telpas /adrese/.

Savukārt /pers. B/ māte /pers. L/ un tēvs /pers. M/ īrēja dzīvojamās telpas /adrese/. Kopā ar vecvecākiem šajā dzīvoklī dzīvoja /pers. C/ un /pers. F/ vecākā meita /pers. C/.

1994.gada pavasarī /pers. B/ gaidīja dvīņus un tā kā sadzīves apstākļi pašvaldības piešķirtajā dzīvoklī /adrese/ bija nepieņemami (nebija virtuves, tualetes un ūdens apgādes), ģimene – /pers. B/ un /pers. F/ ar bērniem /pers. G/, /pers. D/ un /pers. J/ pārvācās dzīvot uz dzīvokli /adrese/. Dzīvojot jau šajā dzīvoklī 1994.gada 20.jūnijā, piedzima dvīņi /pers. P/ un /pers. O/.

Šobrīd meita /pers. G/ dzīvo un strādā Kiprā. Meita /pers. M/ dzīvo un strādā Londonā. Dēls /pers. D/ dzīvo /adrese/. Meita /pers. C/ ar ģimeni dzīvo /adrese/. Dēls /pers. P/ un dēls /pers. O/ ar ģimeni dzīvo kopā ar /pers. C/ un /pers. F/ /adrese/.

Tā kā /pers. C/ un /pers. F/ nav bijuši īrnieki dzīvojamām telpām /adrese/, bet no piešķirtajām telpām /adrese/ ir pārcēlušies uz dzīvokli /adrese/ 1994.gada aprīlī un šajā adresē dzīvo līdz pat šodienai, prasītāja prasības pieteikums noraidāms.

[3] Tiesā saņemti /pers. D/ paskaidrojumi, kuros prasītāja prasības pieteikumu noraida pilnā apmērā kā nepamatotu, jo /pers. D/ nav dzīvojis dzīvoklī /adrese/, bet no dzīvokļa /numurs/ ar vecākiem izvācās 1994.gada aprīlī.

[4] Tiesā saņemti /pers. C/ rakstveida paskaidrojumi.

Paskaidrojumos norādīti šādi argumenti.

Laika periodā līdz 1994.gada aprīļa mēnesim māte /pers. B/, tēvs /pers. F/ ar saviem bērniem /pers. G/, /pers. D/, un /pers. J/ (tagad /uzvārds/) īrēja dzīvojamās telpas /adrese/.

Savukārt /pers. C/ vecāmamma /pers. L/ un vectēvs /pers. M/ īrēja dzīvojamās telpas /adrese/. Kopā ar vecvecākiem šajā dzīvoklī dzīvoja /pers. C/.Vectēva /pers. M/ miršanas datumu neatceras.

/pers. B/ un /pers. F/ ar bērniem /pers. G/, /pers. D/ un /pers. J/ pārvācās dzīvot uz dzīvokli /adrese/. /pers. C/ palika dzīvot ar vecmammu dzīvoklī /adrese/. /pers. L/ vairākkārt vērsās pie nekustamā īpašuma apsaimniekotāja ar lūgumu izmainīt rēķinos uzrādīto īrnieku skaitu – 8 cilvēki, jo pozīcijā "Atkritumu izvešana" tas radīja nepamatotu summu. Rēķini netika izmainīti.

2000.gada 19.oktobrī /pers. C/ piedzima dēls /pers. AC/ un 2005.gada 17.martā piedzima dēls /pers. AD/, kuri dzīvoja šajā dzīvoklī.

2009.gada 7.janvārī nomira vecmamma /pers. L/ un dzīvoklī palika /pers. C/ ar abiem dēliem. Tā kā sadzīves apstākļi bija nepieņemami, tajā skaitā aizsala ūdens caurules un apsaimniekotājs atteicās noslēgt ar /pers. C/ īres līgumu, /pers. C/ ar bērniem 2009.gada decembrī izvācās no šī dzīvokļa.

2013.gada pavasarī ievācās šajā dzīvoklī un nodzīvoja ar bērniem 6 mēnešus. Tā kā tuvojās ziemas sezona, telpas bija sliktā stāvoklī, bet apsaimniekotājs joprojām atteicās noslēgt ar /pers. C/ īres līgumu, 2013.gada 1.novembrī pārcēlās uz dzīvi /adrese/, kur dzīvo arī šodien.

/pers. C/ ir apmaksājusi visus rēķinus par laika periodiem, kuros dzīvoja telpās /adrese/. Prasītāja izrakstītie rēķini arī par laika periodu, kuros /pers. C/ dzīvojusi un attiecīgi apmaksājusi rēķinus, ir nepamatoti, jo neatspoguļo faktisko īrnieku skaitu un apsaimniekošanas maksa rēķinos tika uzrādīta, faktiski neveicot apsaimniekošanu. Nekustamais īpašums bija tehniski sliktā stāvoklī, ziemā aizsala caurules, telpās bija pelējums. Rēķini ir izrakstīti uz mirušas personas vārda un vairāku gadu garumā /pers. C/ nebija informācijas, ka tādi tiek izrakstīti. Arī tiesas materiālos ir iesniegti tikai rēķini par trīs mēnešiem 2015.gada novembri un decembri, un 2016.gada janvāri un nav skaidrs, kā ir radusies prasības summa. Laika posmā no 2009.gada decembra līdz 2013.gada aprīlim /pers. C/ nav izmantojusi šo dzīvokli un 2013.gada 1.novembrī /pers. C/ ir no tā izvākusi vecmammas mantas un izbraukusi pati ar ģimeni.

[5] Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamata.

Tiesas sēdē atbildētāju /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ pārstāvis prasību neatzina, pamatojoties uz paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja /pers. G/ uz tiesas sēdi neieradās, nepaziņoja tiesai par neierašanās iemesliem, nelūdza lietas izskatīšanu atlikt. Tiesa atzina atbildētājas /pers. G/ neierašanos par neattaisnojošu. Ņemot vērā, ka atbildētāja aicināta uz tiesas sēdi atbilstoši Civilprocesa likumā noteiktajam, nekonstatējot Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktos obligātos lietas atlikšanas pamatus, tiesa atzina par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētājas /pers. G/ klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, uzklausot prasītājas pilnvarotā pārstāvja un atbildētāju paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot lietas materiālos esošos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir nepamatota un noraidāma pilnīgi

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 8.panta pirmajai daļai tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā. Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 192.pantu tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

[7] Tiesa konstatē, ka ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2004.gada 1.novembra lēmumu Rīgas pašvaldības uzņēmumu bezpeļņas organizācija namu pārvalde "Lastadija" pievienota Rīgas pašvaldības uzņēmuma bezpeļņas organizācijai namu pārvaldei "Krasts", komercreģistrā ierakstot Rīgas pašvaldības sabiedrību ar ierobežotu atbildību 'Krasta nami". Ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2010.gada 29.decembra lēmumu Nr.6-12/167284 RP SIA „Krasta nami" izslēgta no komercreģistra un, reorganizācijas – saplūšanas rezultātā, izveidots jauns komersants – SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", kas 2010.gada 29.decembrī ir reģistrēts Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā. SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" ir RP SIA "Krasta nami" saistību un tiesību pārņēmēja (lietas 1.sēj., 20.lapa., 180.-184.lapa).No 2016.gada 14.oktobra akta par namīpašuma /adrese/ nodošanu likumīgajam īpašniekam redzams, ka īpašuma /adrese/ apsaimniekotājs ir bijis prasītājs (lietas 1.sēj., 156.-159.lapa).

No lietas materiāliem konstatējams, ka dzīvojamās telpas /adrese/ ar dzīvojamo platību 29,53 kv.m. bija izīrētas /pers. L/ vismaz no 1968.gada, par ko liecina Rīgas pilsētas DDP rajona dzīvokļu pārvaldes 1968.gada 7.jūnija rīkojums Nr.186 par īres līguma noslēgšanu /adrese/ (lietas 1.sēj., 175.lapa).

Šajā dzīvojamā platībā bija pierakstīti atbildētāji – /pers. B/ no 1962.gada 20.oktobra, /pers. C/ no 1982.gada 9.novembra, /pers. G/ no 1984.gada 30.novembra, /pers. D/ no 1986.gada 27.janvāra, /pers. F/ no 1986.gada 14.februāra (lietas 1.sēj., 16.-17.lapa).

1996.gada 5.novembrī namu pārvalde "Lastadija" informēja /pers. L/ par to, ka māja, kurā viņa īrē dzīvokli, 1997.gada 1.janvārī tiks nodota likumīgai īpašniecei /pers. T/. Tāpat norādīts, ka, lai nerastos konflikta situācijas, lūdz norēķināties ar namu pārvaldi par īri un komunālajiem maksājumiem līdz 1996.gada 20.decembrim (lietas 1.sēj., 171.lapa).

2002.gada 9.decembrī namu pārvalde "Lastadija" noslēdza ar /pers. L/ dzīvojamo telpu īres līgumu par telpām /adrese/ ar dzīvojamo platību 29,53 kv.m. un kopējo platību 39,69 kv.m un parakstīja 2002.gada 9.decembra un dzīvojamās telpas nodošanas- pieņemšanas aktu (lietas 1.sēj., 166.-170.lapa).

Minētajā īres līguma 2.3.2.punktā "Izmaiņas" norādītas personas, kuras šajā dzīvojamā platībā bija pierakstītas pirms īres līguma noslēgšanas, proti, atbildētāji /pers. B/ no 1962.gada 20.oktobra, /pers. C/ no 1982.gada 9.novembra, /pers. G/ no 1984.gada 30.novembra, /pers. D/ no 1986.gada 27.janvāra, /pers. F/ no 1986.gada 14.februāra.

Kā izriet no atbildētāju pārstāvja paskaidrojumiem, 2003.gadā /pers. L/ informēja namu pārvaldi "Lastadija" par to, ka dzīvojamās telpā /adrese/ dzīvo tikai trīs personas – viņa ar vīru un mazmeita, bet rēķinos komunālie pakalpojumi tiek uzskaitīti par daudz lielāku personu skaitu.

Tiesa konstatē, ka minēto faktu pierāda namu pārvalde "Lastadija" 2003.gada 23.decembra atbilde /pers. L/ par to, ka viņas iesniegums tiks ņemts vērā un turpmāk maksa par komunāliem pakalpojumiem tiks aprēķināta par 3 cilvēkiem (lietas 1.sēj., 172.lapa).

Tātad no 2004.gada 1.janvāra prasītājs apņēmās maksu par komunāliem pakalpojumiem aprēķināt par 3 cilvēkiem.

Lietā nav strīda, ka īrniece /pers. L/ mirusi /miršanas datums/.

[8] Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar likuma Par dzīvojamo telpu īri 2.panta pirmo daļu dzīvojamās telpas īre ir dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu. Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 12.panta noteikumiem dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos. Maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, maksājama normatīvajos aktos vai dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos un kārtībā.

Saskaņā ar Civillikuma 1828.pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1832.pantu izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne

daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam tiesība prasīt.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu, Civillikuma 1946.panta pirmā daļa noteic, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tāda gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir seši procenti no simta gada.

Prasībā norādīts, ka atbildētāji kā īrnieki vairāk nekā trīs mēnešus nebija maksājuši dzīvojamās telpas īres maksu un maksu par pamatpakalpojumiem. Parāda summa pieauga no 2009.gada septembra. Maksājumi tika veikti, bet neregulāri.

Prasībā lūgts piedzīt solidāri no atbildētājiem pamatparādu 2 218,37 EUR par laika periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 1.jūlijam un likumiskos nokavējuma procentus 372,24 EUR par laika periodu no 2011.gada 1.septembra līdz 2016.gada 1.janvārim.

Civillikuma 1672.pants noteic, ka solidāras saistības nodibina ar līgumu, testamentu vai likumu, savukārt Civillikuma 1670.pants noteic, ka par nedalītu, jeb solidāru prasījumu vai saistība atzīstami tad, kad no vairākiem parādniekiem katram ir pienākums visu izpildīt, pie kam priekšmetu var prasīt un tas jāizpilda tikai vienu reizi.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 10.panta noteikumiem īrnieka ģimenes locekļiem ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā īrniekam. Pilngadīgajiem ģimenes locekļiem kopā ar īrnieku ir solidāra mantiska atbildība – par dzīvojamās telpas īres līguma saistībām.

Atbildētāji paskaidro, ka laika periodā līdz 1994.gada aprīļa mēnesim /pers. C/ un /pers. F/ ar saviem bērniem /pers. G/, /pers. D/ un /pers. J/ (šobrīd /uzvārds/) īrēja dzīvojamās telpas /adrese/. Savukārt /pers. B/ māte /pers. L/ un tēvs /pers. M/ īrēja dzīvojamās telpas /adrese/. Kopā ar vecvecākiem šajā dzīvoklī dzīvoja /pers. C/ un /pers. F/ vecākā meita /pers. R/. 1994.gada pavasarī /pers. B/ gaidīja dvīņus un tā kā sadzīves apstākļi pašvaldības piešķirtajā dzīvoklī /adrese/ bija nepieņemami (nebija virtuves, tualetes un ūdens apgādes), ģimene – /pers. B/ un /pers. F/ ar bērniem /pers. G/, /pers. D/ un /pers. J/ pārvācās dzīvot uz dzīvokli /adrese/. Dzīvojot jau šajā dzīvoklī 1994.gada 20.jūnijā, piedzima dvīņi /pers. P/ un /pers. O/. Šobrīd meita /pers. G/ dzīvo un strādā Kiprā. Meita /pers. J/ dzīvo un strādā Londonā. /pers. D/ dzīvo /adrese/. /pers. R/ ar ģimeni dzīvo /adrese/. /pers. P/ un dēls /pers. O/ ar ģimeni dzīvo kopā ar /pers. C/ un /pers. F/ /adrese/ Līdz ar to /pers. C/ un /pers. F/ nav bijuši īrnieki dzīvojamām telpām /adrese/, bet no piešķirtajām telpām /adrese/ ir pārcēlušies uz dzīvokli /adrese/ 1994.gada aprīlī un šajā adresē dzīvo līdz pat šodienai.

Lietas materiāliem pievienoti pierādījumi – namīpašnieka /adrese/ /pers. AI/ izziņa, ka atbildētāji /pers. F/, /pers. B/, /pers. G/, /pers. D/ no 1994.gada aprīļa dzīvo /adrese/ (lietas 1.sēj., 97.lapa)

Tiesai ir iesniegts pierādījums – namu pārvaldes "Lastadija" 2003.gada 23.decembra atbilde /pers. L/, ar kuru namu pārvaldes direktors un īres grāmatvede informē viņu, ka turpmāk – tātad no 2004.gada 1 .janvāra maksa par komunālajiem pakalpojumiem dzīvoklim /adrese/ tiks aprēķināta par 3 (trīs) cilvēkiem.

Tātad /pers. L/ bija informējusi un izīrētājs apliecināja, ka dzīvoklī jau ilgāku periodu dzīvo tikai trīs īrnieki (kā izriet no lietas materiāliem /pers. L/, /pers. M/ un /pers. C/) un komunālie maksājumi tiks rēķināti par trīs personām. Kā redzams no namu pārvaldes "Lastadija" atbildes, tad nekas arī netiek norādīts par pierakstītajām personām un to skaitu mājas grāmatā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 104.panta pirmajā daļā noteikto, pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti vai novērtēti pierādījumi.

Tiesa atzīst, ka ar minētajiem rakstveida pierādījumiem ir pierādīts, ka atbildētāji /pers. B/ un /pers. F/ ar bērniem /pers. G/ un /pers. D/ 1994.gada aprīlī pārvācās dzīvot uz dzīvokli /adrese/ un ka viņi strīdus periodā nedzīvoja /adrese/.

Tāpat tiesa atzīst par pamatotu atbildētāju iebildumu, ka 29 kv.m. dzīvoklī 9 cilvēki nevarētu fiziski pat ietilpt. Tāpat pieraksta mājas grāmatā (lietas 1.sēj., 16.-17.lapa) fakts neapstiprina faktu, ka ģimenes locekļi turpināja būt īrnieki šai dzīvojamai platībai, it īpaši ņemot vērā, ka šie pieraksti veikti laika periodā no 1962.gada līdz 1986.gadam.

Ņemot vērā, ka dzīvesvietas deklarēšanas fakts atbilstoši Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta pirmajai daļai, pats par sevi nepierāda to, ka persona dzīvojamajā telpā dzīvo vai nedzīvo, tiesa atzīst, ka ar lietas materiālos esošajiem rakstveida pierādījumiem un paskaidrojumiem tiesas sēdē ir pierādīts, ka /pers. F/, /pers. B/, /pers. G/, /pers. D/ kopš 1994.gada aprīļa nedzīvoja /adrese/ un nesaņēma dzīvoklī /adrese/ sniegtos apsaimniekošanas pakalpojumus un komunālos pakalpojumus, līdz ar to nav pamata piedzīt parādu solidāri no atbildētājiem /pers. F/, /pers. B/, /pers. G/, un /pers. D/.

[9] Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 1.pants nosaka, ka šis likums reglamentē dzīvojamo telpu (turpmāk arī — dzīvoklis) izīrēšanas nosacījumus neatkarīgi no tā, kā īpašumā ir dzīvojamās telpas, kā arī tiesiskās attiecības, kas veidojas starp izīrētāju un īrnieku, nosaka viņu tiesības un pienākumus, reglamentē dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanas, grozīšanas un izbeigšanas kārtību. Īres tiesiskajām attiecībām, ciktāl tās neregulē šis likums, piemērojams Civillikums un citi normatīvie akti.

Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2.pants nosaka, ka dzīvojamās telpas īre ir dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu. Dzīvojamās telpas lietošanas tiesības citai personai var nodot dzīvojamās telpas īpašnieks, valdītājs, kā arī pašvaldība, ja tā atbilstoši likumam "Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" uz likumīga pamata ieguvusi attiecīgo dzīvojamo telpu lietojumā. Dzīvojamās telpas lietošanas vienīgais pamats īrniekam vai apakšīrniekam ir dzīvojamās telpas īres vai apakšīres līgums.

Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 14.panta ceturtā daļa nosaka, ka īrnieka nāves vai rīcībnespējas gadījumā, kā arī dzīvesvietas maiņas gadījumā pilngadīgs ģimenes loceklis, ja tam piekrīt pārējie pilngadīgie ģimenes locekļi, ir tiesīgs prasīt dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanu ar viņu iepriekšējā īrnieka vietā, nemainot iepriekšējā īres līguma nosacījumus.

Atbildētāja /pers. C/ paskaidro, ka 2009.gada 7.janvārī nomira vecmamma /pers. L/ un dzīvoklī palika /pers. C/ ar abiem dēliem. Tā kā sadzīves apstākļi bija nepieņemami, tajā skaitā aizsala ūdens caurules un apsaimniekotājs atteicās noslēgt ar /pers. C/ īres līgumu, /pers. C/ ar bērniem 2009.gada decembrī izvācās no šī dzīvokļa.

Lietā nav strīda par to, ka /pers. C/ īres līgumu ar prasītāju saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 14.panta ceturto daļu nav noslēgusi. Līdz ar to nav pamata konstatēt, ka starp prasītāju un /pers. C/ pastāvēja īres attiecības un ka prasītājs būtu nodevis /pers. C/ dzīvojamās telpas lietošanas tiesības.

Kā redzams no lietas materiāliem, rēķini sešus gadus tika izrakstīti mirušai personai /pers. L/. Līdz ar to nav pamata konstatēt, ka starp prasītāju un /pers. C/ pēc īrnieces /pers. L/ nāves pastāvēja faktiskās īres attiecības.

[10] Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 44.pantu personas, kas patvarīgi — bez dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanas — aizņēmušas dzīvojamās telpas, izliek tiesas ceļā bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, piedzenot visus zaudējumus, kas saistīti ar telpu nelikumīgu aizņemšanu un izlikšanu no tām.

/pers. C/ paskaidro, ka 2013.gada pavasarī ievācās šajā dzīvoklī un nodzīvoja ar bērniem 6 mēnešus. /pers. C/ arī apliecina ka kopā ar viņu

dzīvoklī /adrese/ dzīvoja un bija deklarēti viņas divi bērni.

Tādējādi konstatējams, ka laika periodā no 2013.gada maija līdz 2013.gada oktobrim /pers. C/ ir patvarīgi aizņēmusi dzīvojamās telpas /adrese/.

Kā izriet no /pers. C/ paskaidrojumiem, viņa nav šajā dzīvoklī dzīvojusi pēc 2013.gada 1.novembra, kad pārvācās uz telpām /adrese/, ko apliecina namīpašnieka /adrese/ /pers. AI/ izziņa, ka /pers. C/ kopā ar ģimeni no 2013.gada 1.novembra dzīvo /adrese/ (lietas 1.sēj., 101.lapa).

Tiesa atzīst, ka lietā nav iesniegti pierādījumi, ka /pers. C/ ir dzīvojusi dzīvoklī no 2009.gada decembra līdz 2013.gada maijam un no 2013.gada novembra līdz 2015.gada 8.decembrim vai 2016.gada 1.jūlijam.

Kā redzams no parāda aprēķina, prasītājs lūdz piedzīt pamatparādu 2 218,37 EUR par laika periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 1.jūlijam un likumiskos nokavējuma procentus 372,24 EUR par laika periodu no 2011.gada 1.septembra līdz 2016.gada 1.janvārim.

Tātad lūgts piedzīt parādu par laika periodu, par kuru nav iesniegti pierādījumi, ka /pers. C/ ir dzīvojusi minētajā dzīvoklī.

Tāpat konstatējams, ka šajā summā ir nepamatoti rēķini par atkritumu izvešanu, kas laika periodā no 2009.gada 8.janvāra, kad ir mirusi /pers. L/, līdz 2013.gada 1.novembrim un turpmāk ir rēķini par 8 cilvēkiem (lietas 1.sēj., 9.-10.lapa, 110.-155.lapa). Tādējādi ir izrakstīti nepamatoti rēķini par komunāliem pakalpojumiem astoņiem īrniekiem. Tāpat ir redzams, ka rēķini sešus gadus tika izrakstīti mirušai personai /pers. L/.

Turklāt prasībā norādīts, ka dzīvojamā platība /adrese/ bija izīrēta atbildētājiem līdz 2015.gada 8.decembrim, kad tika sastādīts Brīvās dzīvojamās telpas apsekošanas akts un Paziņojums par atbrīvojušos pašvaldības dzīvojamo telpu. Taču no prasības un parāda aprēķina izriet, ka lūgts piedzīt pamatparādu 2 218,37 EUR par laika periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 1.jūlijam un likumiskos nokavējuma procentus 372,24 EUR par laika periodu no 2011.gada 1.septembra līdz 2016.gada 1.janvārim.

Tiesa uzskata, ka konkrētajos apstākļos, ievērojot, ka atbildētāja celto prasību neatzīst, prasītāja pienākums bija iesniegt tādu parāda aprēķinu, kas skaidri, detalizēti un saprotami atspoguļo parāda rašanās pamatu.

Tiesu praksē ir nostiprināta atziņa, ka parāda aprēķinam ir jābūt tādam, lai persona bez speciālas grāmatveža izglītības varētu pārliecināties par to kā un kādā laika posmā ir izveidojies parāds, kādas maksājumu pozīcijas parādu veido un kādās pozīcijās tiek ieskaitīti parādnieka veiktie maksājumi. Tikai saņemot detalizētu un saprotamu aprēķinu, parādnieks var pilnvērtīgi īstenot savas tiesības un sniegt pamatotus iebildumus, tāpat detalizēta aprēķina iesniegšana sekmē parādnieku atzīt parādu, jo viņš saprot tā apmēru un aprēķināšanas veidu (sk., Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 14.septembra lēmumu lietā Nr.CA-3427-16/24).

Ievērojot minēto, kā arī ņemot vērā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3.panta 3.punktu, kas noteic, ka patērētāja tiesības ir pārkāptas, ja nav nodrošināta iespēja saņemt vispusīgu un pilnīgu informāciju par pakalpojumu vai pakalpojuma cenu, celtā prasība pret /pers. C/ atzīstama par nepierādītu un ir noraidāma.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, ja prasību noraida, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Prasītājs samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 17,22 EUR apmērā (lietas 8.lapa). Lietā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 29,31 EUR (lietas 3.lapa). Līdz ar to nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 12,09 EUR piedzenami no prasītāja valsts labā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu prasītāja nosakāms sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei termiņš 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 193., 194., 195. un 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda

prasību noraidīt pilnīgi.

Noraidīt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, prasību piedzīt solidāri no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. G/, personas kods /personas kods/, /pers. D/, personas kods /personas kods/ un /pers. F/, personas kods /personas kods/ SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321 labā pamatparādu 2 218,37 EUR par laika periodu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 1.jūlijam un likumiskos nokavējuma procentus 372,24 EUR par laika periodu no 2011.gada 1.septembra līdz 2016.gada 1.janvārim.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 12,09 EUR (divpadsmit *euro* un 9 centi). Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi labprātīgas izpildes termiņā maksājami, norādot maksājumā šādus rekvizītus: Saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, Konta Nr.LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķis: 21499 EKK – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā C29556816, C-0121-20/28.

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, termiņu sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu samaksu par labu valstij, maksājumu apliecinoši dokumenti (oriģināli) nekavējoties iesniedzami Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, 105.kabinetā vai nosūtāmi pa pastu, lai netiktu uzsākta piespiedu izpilde.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā. Datums, kad spriedums ir pieejams tiesas kancelejā uzskatāms par sprieduma pasludināšanas datumu. Spriedums pieejams tiesas kancelejā 2020.gada 5.martā.

Tiesnese I.Bērziņa